Всі за чаєм сиділи й розмову
Про любов між собою вели.
Естетичні були всі панове,
Панії надто чулі були.

"Розумію – кохать платонічно!" –
Мовив радця, страшний, як мана.
Усміхнулась madame іронічно,
"Ох!" – зітхнула тихенько вона.

Пастор вкинув до того зважливо:
"Не повинна любов буть палка:
Для здоров'я се дуже шкідливо".
"Як се?" – тихо спитала дочка.

А графиня зітхнула важенько:
"Ох, кохання – жага запальна!"
І баронові потім зграбненько
Подала склянку чаю вона.

За столом було місце маленьке,
Не було ж тебе, любко, там знов.
Як гарненько, моє ти серденько,
Розказала б ти їм про любов!